

Informace

Arcidiecézní charity Olomouc

Charita

září 2019

POUŤ BABÍM LÉTEM. Září v Arcidiecézi olomoucké bylo ve znamení poutí. Charitáci, jejich blízcí a klienti se vydali pěšky nebo v autech na Svatý Hostýn. Mši svatou slavili také lidé o Romské pouti v Olomouci. Centrum města pak roztančily muzika a zpěv. Více se dočtete na str. 2 a str. 11.

Foto: Pavel Langer (Člověk a víra)

obsah

Duchovní slovo:

Po červené značce až nahoru. Na Svatý Hostýn.....2

Zprávy z arcidiecéze:

Dementi nepravdivých prohlášení politiků kolem domácí zdravotní péče.....4

Celostátní akce Den Charity: ukázali jsme, co dokážeme.....5

Zprávy z Charit:

Bystřice pod Hostýnem, Hranice, Luhačovice, Nový Hrozenkov, Olomouc, Uherský Brod, Valašské Meziříčí, Vsetín, Zlín.....6

Humanitární pomoc:

Na zdraví Haiti: překvapení pro hosty a výtěžek přes 23 000 korun.....25

Škola v Baie de Henne má nový nátěr i toalety. Děti zase více zdraví...26

Vánoční balíčky zahřejí u srdce 379 ukrajinských dětí v nouzi.....27

DUCHOVNÍ SLOVO

Milí charitní spolupracovníci,

chtěl bych se s vámi podělit o postřehy z naší charitní poutě, která se uskutečnila v neděli 22. září. Tentokrát jsme vyrazili z Bystřice pod Hostýnem pěšky po červené značce nahoru. Korunku k Božímu milosrdenství jsme se stačili pomodlit během mírného stoupání po asfaltce, při stoupání v lese by nám už nestačil dech. Vojta Krystek z Arcidiecézní charity Olomouc byl na pouti s celou rodinou; jeho děti Liduška a Vítek byly nejmladšími poutníky, přičemž Vítek vezl Vojta v kočárku.

Hlavním celebrantem mše sv. byl O. biskup Josef Nuzík. V promluvě zmiňoval nároky, které dnešní doba klade na lidi. „Není toho hodně? Jak to všechno stihnou? Pracovnice nebo pracovníci Charity, jste také v podobném tlaku,“ řekl. „Musíte vykonávat svou službu na vysoké profesionální úrovni. Nemáte dát najevo, že spěcháte, i když víte, že za směnu musíte posloužit stanovenému počtu klientů a vykonat stanovený počet úkonů. Kromě toho musíte snést milé i protivné lidi a nesmíte jim dát najevo mrzutost a ještě k tomu, aby toho nebylo málo, má pracovník Charity přinést zvěst o Kristu, o Bohu, jeho pokoj. Řekněte, není toho hodně?“ Zamýšlel se pak nad návštěvou Panny Marie u Alžběty, protože k této události vybral modlitby ke mši sv. „Také toho bylo na ni hodně, ale nechala se vést Duchem sv. a svou návštěvu zvládla na výbornou. Tak jí svěřujeme své životní role, svou práci, to, co má každý z nás propojovat s Bohem a zvládat v lidské rovině. Vypros nám, Maria, abychom to dovedli zvládat tak jako ty, aby ze mě byl dobrý otec, manžel, abych byla milá pečovatelka nebo zdravotní sestra, abych byl ve své Charitě ředitelem, který má rád, ale přitom má také srdce, dokáže vyžadovat, ale i pochválit. Nauč nás to Maria, vypros nám k tomu sílu.“

Pak se zmínil o misijním měsíci, který papež František vyhlásil na tento říjen a který o. arcibiskup rozšířil na celý rok. „Pokřtění a poslán. Toto heslo papež stanovil. Každý, kdo byl pokřtěný, je

poslaný, aby nesl zvěst o Bohu mezi lidi. Nepotřebujeme k tomu zvláštní školení. Mluvme o tom, co Bůh působí dobrého v životě každého z nás. Papež František nedávno řekl, že nemáme dokazovat, že Bůh existuje, máme ukázat, svědčit o tom, že mně život s Bohem pomáhá, že mi dává sílu, radost a pak pokračuje a říká, že mnoha našim současníkům je Bůh blízko, stojí jim blízko, akorát, že jej ještě nepoznali. A proto máme nést mezi lidi to, co bylo ve 2. čtení, že Bůh si přeje, aby všichni lidé byli zachráněni, spaseni.“

Posledním bodem byla výzva k modlitbě. „Udělejme si rekapitulaci toho, jak vypadá naše modlitba. Můžeme si uvědomit, že když se na nás nahrne mnoho úkolů, tak první, co opouštíme, je modlitba. Když není čas, když je toho hodně, když jsme unaveni, když nás druzí rozčílí... A tak to nemá být. První věc, ke které vybízel Pavel na začátku 2. čtení, je tato: ať se konají modlitby prosebné, děkonné i přímlyvné za všechny lidi...“

Po mši sv. následovala Cesta světla, na které jsme procházeli jednotlivými zastaveními od zmrtvýchvstání Pána Ježíše, přes jeho setkávání s apoštoly až po seslání Ducha sv.

Pak jsme se rozešli něco pojist, koupit nějaké dobroty či upomínky rodině, nabrat vodu. Skupinka zájemců se odpoledne podívala ke zvonům baziliky, které vždy zvou poutníky k bohoslužbě a zvláště v poledne se rozezní nejrůznějšími tóny k Boží oslavě a zvou k modlitbě Anděl Páně.

Počasí nám přálo nejen během výstupu, ale po celý den. A já vám přeji a vyprošuji nejen příjemné podzimní počasí do každého dne, ale hlavně na přímluvu Panny Marie a sv. Vincence pokoj v duši a vše potřebné ke zvládnutí vašeho denního života, ať už to je v rodině, na Charitě, nebo kdekoliv.

P. Bohumír

Foto: Pavel Langer (Člověk a víra)

ZPRÁVY Z ARCIDIECÉZE

Dementi nepravdivých prohlášení politiků kolem domácí zdravotní péče

Do sporů kolem financování domácí zdravotní péče vnášejí někteří politici opakovaně nepravdivé informace. Charita Česká republika proto několik z těch, které se objevily o víkendu v polovině září, uvádí na pravou míru. Ve víkendových zprávách se několikrát objevily nepravdivé či zkreslené informace o vývoji situace při vyjednávání mezi poskytovateli služeb, odbory a vládou.

Proto uvádíme, že Charita Česká republika spolu s Asociací domácí péče a Sekcí domácí péče České asociace sester jsou tři největší organizace poskytující domácí zdravotní péči, které ještě se Sdružením majitelů a poskytovatelů domácí péče tvoří tzv. segment domácí péče. Ten vede vyjednávání se zdravotními pojišťovnami a s ministerstvem zdravotnictví. Společně zastupují dvě stě subjektů, což je více než 95 % všech poskytovatelů.

Existuje zde i nepatrná část poskytovatelů, tzv. Grémium managerů agentur domácí péče, kterému odevzdalo hlas k zastupování pouhých šest subjektů (oproti 198 hlasům ostatním). Těchto šest subjektů prohlašuje, že jsou s platbami za provedené výkony od zdravotních pojišťoven spokojeni. A právě tyto poskytovatele ministr Vojtěch a nově i premiér Babiš vydávají za většinou část poskytovatelů. Zcela v rozporu s realitou.

Ministra zdravotnictví Adama Vojtěcha upozorňujeme od jeho nástupu do funkce na to, že domácí zdravotní péče žije. Nízké a často navíc regulované platby od zdravotních pojišťoven mají za následek úbytek sester. Ty, které zatím zůstávají, jsou přetíženy. Pacientů přibývá, a bylo by jich ještě mnohem víc, kdyby mohli z nemocnic odejít všichni, kteří již akutní péči nepotřebují. Jenomže není, kdo by se postaral. Sestry, často vysokoškolsky vzdělané s letitou praxí v nemocnici i v terénu, dostávají mzdu o 15 tisíc nižší, než jejich kolegyně v nemocnicích. Proto odcházejí, často i do skladů a supermarketů, kde dostanou víc. Je více než zarážející, že tento fakt nechce ministerstvo zdravotnictví slyšet, i když se v tomto směru snažíme vést déle než rok a půl řadu jednání. Jsme trpěliví, ale každá trpělivost má své meze. I sestry v domácí zdravotní péči mají nárok na spravedlivé odměňování.

Argumentace, že do zdravotnictví jde stále více peněz, je sice prav-

divá, ale nikdo nezkontroluje, kolik zdravotnictví skutečně potřebuje. V domácí péči prokazatelně chybí na příjmech od zdravotních pojišťoven 40 % prostředků! To je jedna miliarda korun. Otázkou je, proč se ministerstvo brání toto navýšení průhledně zakotvit do úhradové vyhlášky.

Vybrané problematické výroky a jejich korekce

Výrok 1 (první část nepravdivá, druhá matoucí):

„Takže tyhle nemocnice reprezentují jen zlomek lůžek v republice. To samé udělala Charita ČR v segmentu domácí péče, za kterou mluví náměstek hejtmána Moravskoslezského kraje za KDU-ČSL! Taky člen štábu. Další, kdo chtěl pokoutně získat něco navíc.“ *Facebookový profil Andreje Babiše, 15. září 2019 (tzv. Čau lidi)* Premiér naznačuje, že podle něho menšinový vyjednávač – Charita – zablokoval jednání, a znemožnil tím ostatním poskytovatelům domácí zdravotní péče podepsat dohodu se zdravotními pojišťovnami pro rok 2020.

Fakta: Charita Česká republika tvoří asi třetinu segmentu domácí zdravotní péče a má i třetinu hlasů při jednáních. Společně s Asociací domácí péče, Českou asociací sester – sekci domácí péče a Sdružením majitelů a poskytovatelů domácí péče však zastupujeme přes 90 % všech poskytovatelů domácí zdravotní péče. Ve svých požadavcích jsou uvedené subjekty jednotné a změnu ve financování požadují společně.

Fakt, že jednání s premiérem Babišem byl přítomen náměstek hejtmána Moravskoslezského kraje Lukáš Curylo, je zcela v pořádku, neboť je souběžně také ředitelem Charity Česká republika. Mluvil z pozice ředitele Charity, nikoli náměstka kraje. Uvedené tvrzení je proto matoucí. Co je pokoutního na hájení našich zájmů, není jasné.

Výrok 2 (zavádějící):

„Přitom mně přišly dva dopisy od Grémia managerů agentur domácí péče, ve kterých její zástupci velmi oceňují spolupráci s ministrem Vojtěchem, s úhradovou vyhláškou souhlasí a odmítají aktivity krizového štábu!“ *Facebookový profil Andreje Babiše, 15. září 2019 (tzv. Čau lidi)*

Fakta: Jednotlivci nemohou určovat podmínky 95 % poskytovatelů! Grémium managerů agentur domácí péče je velmi malý subjekt, má při vyjednávání pouze 6 hlasů. Jeho názor proto nemusí zcela vypovídat o potřebách většiny poskytovatelů služeb. Pro představu: Charita Česká republika má 70 hlasů, Asociace domácí péče 63 hlasy a Česká asociace sester 62 hlasy. Mimochodem, Grémium se vyjednávání s pojišťovnami neúčastnilo ani jednou.

Vůči nepravdivým informacím jsme se už vymezovali v srpnu. Charita Česká republika je největší poskytovatel domácí zdravotní péče. Zajišťuje zhruba třetinu celého segmentu. V oblasti domácí zdravotní péče, u jejíhož zrodu v roce 1991 stála, poskytuje jejich 836 sester pomoc 37 400 klientům ročně, dalších zhruba 500 sester poskytuje zdravotní péči v domovech pro seniory a domovech se zvláštním režimem. Charita je také největším nestátním poskytovatelem sociálních a zdravotních služeb v České republice. Pomáhá rodinám, ženám, mužům i dětem bez ohledu na jejich věk, víru nebo zemi původu.

Charita Česká republika

Foto: Jakub Žák

Celostátní akce Den Charity: ukázali jsme, co dokážeme

Přišli jste a oslavovali s námi. Série akcí u příležitosti svátku sv. Vincence z Pauly (27. září), patrona moderní charitní práce, se uskutečnila během září po celé České republice. Lidé si užili koncerty, dny otevřených dveří, výstavy či sportovní odpoledne. A mnozí s sebou vzali i děti. „Máme čím se pochlubit, ale současně dobře víme, že bez dárců a příznivců, kteří naši práci podporují, by to nešlo,“ řekl ředitel Charity Česká republika Lukáš Curylo.

Místní Charity u příležitosti Dne Charity představily svoji práci pro různé typy lidí v nouzi – při veřejných prezentacích, dnech otevřených dveří, formou koncertů, výstav a soutěží pro děti, ale také bohoslužeb. Smyslem akcí, které se konaly koncem září a začátkem října, bylo „obdarovat“ zájemce, ale také získat si jejich přízeň. Třeba i proto, že Charita v současné době bojuje za zachování služby domácí zdravotní péče.

Charita Česká republika pomáhá lidem v ohrožení nebo nouzi bez ohledu na jejich věk, pohlaví, politické smýšlení, rodinné uspořádání. „K odkazu sv. Vincence z Pauly, považovaného za zakladatele moderní charitní práce, se hlásíme řadou kulturních a společenských akcí v rámci Dne Charity,“ říká Lukáš Curylo, ředitel Charity Česká republika.

A výběr z nabídky byl letos pestrý. Několik příkladů:

V pátek 20. září oslavili Den Charity na Krakonošově náměstí v Trutnově, kde si lidé mohli vyzkoušet jízdu na vozíku, prohlédnout zdravotní pomůcky nebo ochutnat charitní perníčky. Týž den na Masarykově náměstí v Bystřici pod Hostýnem nabízeli možnost měření krevního tlaku a hladiny cukru v krvi či sociální poradenství.

V sobotu 21. září pořádala Charita Opava v areálu kylešovského hřiště (ul. U Hřiště) sportovní den nejen pro klienty s možností nahlédnout do života lidí a sportovců s handicapem. Na návštěvníky čekalo občerstvení, soutěžící obdrželi diplom a originální medaili.

Ve středu 25. září se konal v katedrále sv. Ducha v Hradci Králové benefiční koncert pěveckého sboru Boni pueri pro Adopci na dálku®. Na pátek 27. září přichystala Oblastní charita Vimperk den otevřených dveří v Domě s pečovatelskou službou Skalka v Prachaticích. Celodenní program přichystala na tentýž pátek Farní charita Jindřichův Hradec: ve svém pracovišti pořádala den otevřených dveří, ale také hry pro děti, večerní mši svatou v proboštském kostele, přednášku na téma Attachement a nakonec hudební podvečer písničkáře Vítka Zemana. Bohoslužby za charitní dílo, klienty, zaměstnance a podporovatele Charity se ve stejný den konaly také na jiných mís-

tech – v kapli TV Noe na Kostelním náměstí v Ostravě, v kapli Františkánů v Jablunkově, v kostele sv. Michaela v Pacově či v kostele sv. Andělů strážných ve Veselí nad Moravou. Charita Hranice uspořádala pouť na Svatý Hostýn.

V sobotu 28. září pořádaly Charity z Pardubic a Chrudimi pěší a cyklistickou pouť do kostela Panny Marie Pomocnice křesťanů na Chlumku u Luže.

Akce však někde budou pokračovat i v říjnu. Ve čtvrtek 3. října pořádala Charita Odry den otevřených dveří v Denním stacionáři pro seniory a od pondělí 7. do pátku 11. října nabídla Charita Český Těšín dny otevřených dveří u svých služeb.

Den Charity a sv. Vincenc

Nápad představit Charitu se zrodil v roce 2004 na jižní Moravě. Čeští a moravští biskupové v roce 2008 oficiálně vyhlásili den 27. září (svátek sv. Vincence z Pauly) jako Den Charity.

Vincenc z Pauly (1576–1660) zasvětil jako kněz svůj život práci pro chudé. Za válek v letech 1648 až 1653 řídil z Paříže prostřednictvím misionářů dodávky potravin a oděvů pro válkou zbídačené kraje. Peníze sháněl u královského dvora a šlechty, kterou informoval o zoufalé situaci v regionech na základě zpráv od svých misionářů. A nezapomínal při tom ani na duchovní pomoc zbídačenému venkovu.

Vincenc založil řadu charitativních organizací, zejména Kongregaci dcer křesťanské lásky (s Louisou de Marillac, která byla později svatořečena) a Kongregaci kněžích misionářů (lazaristé). V roce 1737 ho papež Kliment XII. prohlásil za svatého.

Podle P. Jána Jakuboviče z kongregace kněžích lazaristů (CM), kaplana z Loštice, bude od 28. října do 14. listopadu 2019 po vybraných farnostech a řeholních komunitách České republiky putovat relikvie sv. Vincence z Pauly.

Charita Česká republika

Největší nestátní poskytovatel zdravotních a sociálních služeb v České republice. Pomáhá rodinám, mužům, ženám i dětem bez ohledu na jejich věk, víru nebo zemi původu. Po celé zemi poskytuje Charita celkem 815 registrovaných sociálních služeb, 145 zdravotních a hospicových služeb a 352 služeb jiného druhu. V České republice v roce 2018 Charita evidovala v rámci všech těchto služeb pomoc celkem 145 886 lidem.

*Jan Oulík,
Charita Česká republika*

ZPRÁVY Z CHARIT

Charita Bystřice pod Hostýnem

Den Charity 2019 slavili i v Bystřici pod Hostýnem

Bystřice pod Hostýnem - Každoročně v září slavíme spolu s dalšími Charitami svátek patrona charitního díla Svatého Vincence z Pauly. Ziskáváme tím možnost pozastavit se v každodenní činnosti a připomenout si zásady naší práce, sdílet hezké i ty méně příjemné zkušenosti, zamyslet se nad významem poslání charitního díla a děkovat...

V Bystřici pod Hostýnem proběhla 20. září od osmi hodin na Masarykově náměstí prezentace středisek naší Charity. Tradičně jsme nabídli kolemjdoucím možnost změření krevního tlaku a hladiny cukru v krvi, nově sociální poradenství v rámci námi poskytovaných služeb. Počasí nám přálo, i když po ránu už byl znát blížící se podzim. O to víc nás potěšil zájem o tyto nabízené služby. Je znát, že lidé pečují o své zdraví, o zabezpečení svých blízkých. Jsme rádi, že si přišli popovídat a sdělit svoje postřehy. Ziskáváme tak zpětnou vazbu k naší práci.

Další akcí byl 24. září. Den otevřených dveří v Denním stacionáři pro seniory Chvalčov. S podtitulem – Letos budeme plnoletí, bude nám 18! V programu jsme nabídli možnost prohlídky prostor za provozu, návštěvníci dále získali informace o službě a zhlédli fotografickou prezentaci z aktivizační činnosti a činnosti klubu Aktivita ve stacionáři. Vedoucí služby Ludmila Trefilková přivítala hosty na odpoledním posezení a ve slavnostním duchu připomenula velkou zásluhu prvních pracovníků. Seznámila všechny s historií: „Dne 17. listopadu 2001 byl zahájen zkušební provoz tenkrát Charitní domovinky Chvalčov. Slavnostní otevření a po-

žehnání Charitní domovince Chvalčov, za účasti Mons. Josefa Šicha a P. Stanislava Jordána, proběhlo 28. listopadu 2001.“ Ve zkratce přiblížila činnost: „Za těch 18 let provozu stacionáře se průběžně dle potřeb klientů mění i vnitřní prostory. Díky Tříkrálové sbírce se pro klienty mimo jiné pořídily nové postele, relaxační křesla, upravily prostory pro pracovníky. Během roku si stacionář zdobíme podle ročního období. Na jaře nám prostory rozkvétají, v létě jsou prosluněné, na podzim se zahalíme do listů a v zimě nás obklopí kouzlo Vánoc ve společnosti stromečku. Snažíme se, aby se klientům i nám ve stacionáři líbilo a všichni se cítili jako doma. Za sebe a pracovníky stacionáře děkují všem, kteří nás podporují v naší práci. Také klientům a jejich rodinám za projevenou přízeň. Obci Chvalčov za poskytnutí zázemí pro stacionář a podporu naší činnosti. Jsme velice vděční za možnost duchovní podpory, kterou po P. Stanislavu Jordánovi převzal P. J. Hrudík.“

Velmi příjemné sluneční odpoledne ukončil svým vystoupením soubor Malá Rusava. Děkujeme tedy i paní Müllerové a všem členům a maminkám za jejich návštěvu.

K důstojnému zakončení oslav i zklidnění po tomto akčním měsíci posloužila 29. září mše svatá. V kostele sv. Jiljí v Bystřici pod Hostýnem ji P. J. Hrudík odsloužil za klienty, pracovníky a dobrovolníky Charity Bystřice pod Hostýnem.

*Vladimíra Procházková,
Bystřice pod Hostýnem*

Charita Hranice

Z Lipníka až na Svatý Hostýn

Lipník n. Bečvou - Jedna ze zářijových sobot patří již tradičně pouti na Svatý Hostýn s klienty a dalšími zájemci z Lipníka nad Bečvou. Tentokrát jsme se vydali v den svátku apoštola a evangelisty, svatého Matouše. Již od časného rána bylo zřejmé, že nás čeká krásný slunečný den na oblíbeném poutním místě. A nic na tom nemohlo změnit ani množství uzavírek a objížděk, které jsme cestou potkali.

Vyjeli jsme brzy ráno, abychom stihli mši svatou v 9 hodin. Z ní jsme odcházeli s myšlenkou na modlitbu svatého růžence, který je pro nás všechny, ve spojení s Pannou Marií, velkou posilou a pomocí. Po mši svaté byl prostor na procházky po okolí, modlitby křížové cesty, růžence či další duchovní aktivity. Mnozí z nás jsme jako vždy rádi využili možnost načerpání a osvěžení výbor-

nou svatohostýnskou pramenitou vodou. Stejně tak jsme uvítali nabídku teplého oběda v místní restauraci.

Po příjemně a poklidně prožitém dopoledni a přijetí požehnání jsme se ve 14 hodin vydali zpět na cestu. Na tvářích a úsměvech všech poutníků bylo vidět velké spokojení a radost z takto prožitého dne. Jsme za to velmi rádi a těšíme se opět na další setkání a poutě v příštím roce.

*Martin Fajdl,
projektový manažer,
Charita Hranice*

Den Charity si Hraničtí připomněli tradiční poutí

Hranice - Klienti terénních služeb Charity Hranice oslavili Den Charity společnou poutí na Svatý Hostýn. Každoroční zářijová pout' klientů Charitní pečovatelské služby a Osobní asistence se konala v den svátku svatého Vincence de Paul v pátek 27. září.

Většina klientů již nezvládá nástup do autobusu, proto jsme je vyvezli čtyřmi charitními auty. Volná místa v autobuse dostali k dispozici hraničtí a všehovičtí farníci a také naše pečlivé dobrovolnice z Charitního šatníku. Cesta autobusem z Hranic na vrchol Hostýna poutníkům rychle utekla při zpěvu známých mariánských písní. Do začátku mše svaté se poutníci rozeběhli po Svatém Hostýně – někteří zamířili ke svátosti smíření, jiní stihli projít některou z křížových cest nebo Cestu světla, další se svými asistentkami dojeli na vozičku až k místnímu hřbitůvku a někteří se běželi posilnit teplou polévkou nebo lahodnou kávou do restaurace.

Všichni účastníci nadšeně uvítali, že mši svatou koncelebroval společně s otcem Ježíkem také náš hranický pan děkan Janusz Łomzik. Při mši svaté byl zdůrazněn velký úkol starší generace, kterým je modlitba za celou rodinu. Po polední modlitbě Anděl Páně se všichni poutníci přesunuli ke společnému obědu. V salonku restaurace u Sanitráků nám ještě před jídlem požehnal otec děkan. Po obědě a nákupu pozorností z pouti pro naše nejbližší jsme se opět za zpěvu písní vydali na cestu domů.

Všichni poutníci, ať už na Svatý Hostýn jeli auty či autobusem, se z pouti vraceli radostní a spokojení.

**Radka Andrášková,
Charita Hranice**

Charita Luhačovice

Charita Luhačovice oznamuje: „Jsme tu pro vás již 15 let!“

Luhačovice – Charita Luhačovice oslavila 15. výročí od svého založení. Ve čtvrtek 5. září se v kostele svaté Rodiny v Luhačovicích konala slavnostní mše svatá, celebrovaná Janem Graubnerem, olomouckým arcibiskupem. Při této děkovné mši s připomenutím charitního díla byli oceněni dlouholetí dobrovolníci a spolupracovníci. Ocenění spolu s drobným věcným darem převzali z rukou otce arcibiskupa a Jiřího Šustka, místostarosty Města Luhačovice. Pozvání na tuto událost přijala i radní Zlínského kraje Michaela Blahová, která nad touto akcí převzala také záštitu. Po mši svaté následoval u kostela doprovodný program s pohoštěním. K poslechu zahrála cimbálová muzika ROVÁŠ.

Charitu Luhačovice ustanovil otec arcibiskup 1. dubna 2004. Svou činnost organizace zahájila v září před patnácti lety poskytováním pečovatelské služby. V současné době provozuje Charita Luhačovice dvě sociální služby: Charitní pečovatelskou službu a Denní stacionář pro seniory a zdravotně postižené. Dále poskytuje Domácí zdravotní péči, která je využívána na základě indikace ošetřujícího lékaře a také realizuje akreditovanou dobrovolnickou službu. Provozuje i půjčovnu zdravotních a kompenzačních pomůcek. Mimo to

realizuje řadu ostatních činností jako je přímá pomoc sociálně potřebným lidem v tomto regionu z Tříkrálové sbírky, potravinovou a materiální pomoc, pořádá humanitární sbírky a mnoho dalších akcí ve spolupráci s farnostmi.

„Našími službami prošlo za 15 let asi 1 500 uživatelů, o které se staralo přes 70 zaměstnanců. Během let jsme realizovali několik Evropských projektů a při naší činnosti nám pomáhalo více než 1 200 dobrovolníků. Snažíme se reagovat na potřeby tohoto regionu a naše služby přizpůsobovat potřebám lidí,“ informovala ředitelka Charity Luhačovice Lenka Semelová.

Iniciátorem vzniku Charity Luhačovice a jedním z těch, kteří ji po celou dobu neúnavně pomáhají, je místní farář Hubert Wojcik. „Poděkování za spolupráci patří také farnostem Luhačovice, Pozlovce a Horní Lhota, které s námi intenzivně spolupracují, právě díky nim můžeme naše služby poskytovat v důstojném prostředí s kvalitním zázemím, moc si toho vážíme,“ poděkovala ve svém proslovu ředitelka místní Charity.

Ústředním bodem oslav byla mše svatá celebrovaná otcem arcibiskupem Janem Graubnerem, který při kázání řekl: „Člověk má cenu Božího obrazu.“ Připomenul nám tak, že máme z pohledu křesťanství jednat s druhými jako sami se sebou. V závěru svého kázání

vyslovil prosbu, aby Bůh žehnal Charitě i nadále; o zapojení více dobrovolníků; za pochopení, kdo je člověk a co je to láska k bližnímu.

V závěru mše svaté se ředitelka Charity Luhačovice se všemi rozloučila těmito slovy: „Děkuji také všem pracovníkům, kteří za celých 15 let na Charitě pracovali a pomáhali vytvářet dobré jméno naší organizace. Jsem ráda, že jsme se pro Zlínský kraj i Město Luhačovice stali partnerem, a to nejen při převzetí státní pečovatelské služby v roce 2006, při registraci našich služeb, ale i při tvorbě Střednědobých plánů rozvoje sociálních služeb ve Zlínském kraji. Jsme připraveni řešit společně s nimi situaci seniorů, zdravotně postižených lidí a dalších uživatelů, kteří potřebují pomoc sociální sítě v tomto regionu.

Toto poděkování patří především všem pracovníkům Charity, kteří vyjíždějí každý den – včetně sobot, nedělí a státních svátků – pomáhat všem, kteří naši pomoc a péči potřebují. Děkuji našim uživatelům za jejich přízeň. Ještě jednou děkuji vám všem za osobní nasazení i modlitby, bez těchto hodnot by Charita nemohla naplňovat své poslání – pomáhat těm, kdo se bez pomoci druhých neobejdou.“ Tuto akci podpořili svým darem:

Vincentka a.s., Lázeňské oplatky CLIP Luhačovice a ostatní dárci.

**Anna Martincová,
Charita Luhačovice**

Charita Nový Hrozenkov

Zahradní slavnost v Domečku udělala radost

Bylo, nebylo, jednoho krásného dne slunce jasně svítilo. Na charitním kalendáři v Domě pokojného stáří přečetli jsme si datum 5. září.

Již několik let máme radost, že každý rok pořádáme Zahradní slavnost a vůbec nám nevadí, že tato byla již patnáctá v pořadí.

Maso i koláče společně jsme chystali, byla to zábava, společně jsme se zasmáli. Květiny v zahradě zdobily stoly i záhony, vůně z chystaných dobrot se linula na hony.

V altánu ve stínku sešly se rodiny, dědečky, babičky, společně si povídali i zpívali písničky.

K tomu hrála zvesela, šikovných ogarů z Polanky kapela.

Kdy bude další Zahradní slavnost, to ještě nevíme, ale už teď na ni se těšíme...

**Kolektiv z Domu pokojného stáří,
Charita Nový Hrozenkov**

Co prožíváme v Denním stacionáři Slunečnice a proč

Novohrozenkovsko - Maso, hermelíny, cukety, hříbky i mrkve položené na grilu voní po celé zahradě. V altánu je nachystáno posezení, voda se sirupem, něco na mlsání. Je teplo až horko, ale i tak každý čas od času zvedne hlavu a podívá se na mraky. Ze tří stran jsou černé, blýská se, ale bouřka nás míjí. Je poslední srpnový pracovní den a pro klienty jsme ve stacionáři nachystali rozloučení s prázdninami. Sešlo se nás zde spousta, myslím, že jsme si to všichni užili. Někde jsem četl, že podle statistiky pravidelně griluje každý třetí Čech. A my se přece ve stacionáři snažíme o to, aby uživatelé využívající naši službu trávili čas tak, jak je to v populaci běžné.

O pár dní později jsme vyrazili do Velkých Karlovic. Prohlédli jsme si kostel a prošli se po okolí. Výlet jsme zakončili posezením v cukrárně. Další dny jsme třeba pekli pohanku se zelím a se sla-

ninou, vařili tvarohové knedlíky, nebo smažili domácí koblížky. Vyráběli jsme podzimní dekorace či ozdobné magnetky.

Asi největší akcí, která nás čeká v říjnu, bude domácí zabijačka v Charitě v Halenkově. No, pravda, trochu přeháním. Naším hlavním úkolem je práce s klienty, věnovat se jim, ne honit prase po dvoře. Ale již máme slíbený kotel k zapůjčení, ještě objednáme maso a vše, co je potřeba, abychom si uvařili alespoň pár tlačenek a dobrou zabijačkovou polévku. Každopádně se těšíme na atmosféru stejně dobrou, jaká při zabijačkách bývá. Zatímco dříve jsme ve stacionáři hodně pekli, zaměřujeme se nově i na chlupaté chutě, protože v poslední době začalo do stacionáře chodit více mužů. V říjnu nás tedy kromě „zabijačky“ čeká vaření guláše a sekané.

Aktivít máme přichystaných mnoho, stále si ale říkám, že to není ve stacionáři to nejdůležitější. Nejde o to, abychom se ukázali, že děláme to či ono. Každá aktivita má hlubší význam. Někdy jde jen

o odreagování, někdy různé zajímavé činnosti vedou k „rozpovídání“ i tišších klientů. Někdy jsou příležitosti pro to uživatelům ukázat, že o ně někdo stojí, má o ně zájem, chce se jim věnovat a naslouchá jim. Někdy se s aktivitami pojí více drobnějších prací, které uživatelé sami zvládnou a cítí tak pocit vlastní užitečnosti. V neposlední řadě vedou k budování vztahů uživatelů se svým okolím. V Denním stacionáři Slunečnice zajišťujeme péči o seniory či osoby s mentálním nebo tělesným postižením tzv. ambulantní formou – konkrétně v Halenkově ve Víceúčelovém charitním domě. Znamená to, že se jim zde smysluplně věnujeme, pokud je to potřeba,

zajistíme i dovoz a odvoz. Nacházíme si čas na tvoření, cvičení, povídání, trénování paměti i výlety.

Pokud byste rádi této služby využili pro sebe nebo své blízké, o které pečujete, můžete se na mě obrátit na telefonním čísle 739 507 126. Rád za vámi přijedu a předám všechny potřebné informace. Nebo se za námi můžete sami přijet podívat.

Vojtěch Petroš,
vedoucí Denního stacionáře Slunečnice,
Charita Nový Hrozenkov

Strípky z poutě na Velehrad

Velehrad - „Nesudíte, a nebudete souzeni, nezavrhujete, a nebudete zavrženi, odpouštějte a bude vám odpuštěno...“ zazněla z úst P. Josefa Čunka ve velehradské bazilice při mši sv. Slova evangelia. Otec Josef nás ve své promluvě povzbudil ke snaze o duchovní růst.

Na Velehrad jsme se 12. září vypravili naším sociálním autobusem a strávili jsme tam pěkné chvíle. Mohli jsme obdivovat nádherný interiér baziliky se všemi jejími zajímavostmi a třeba

i nově instalované sochy sv. Cyrila a Metoděje na vstupních pilířích. Byl čas si zajít do cukrárny na kávu, navštívit prodejnu knih, nebo si jen tak posedět na lavičce na prosluněném prostranství u baziliky.

Marie Fedorová,
pastorační asistentka,
Charita Nový Hrozenkov

Charita Olomouc

Charita Olomouc jezdí elektromobilem od ČEZ

Olomoucko - Běžnou součástí provozu v Olomouci a okolí se stal další elektromobil eGolf, zapůjčený na rok Charitě Olomouc společností ČEZ. Vůz využije Středisko zdravotních služeb k cestám svých zaměstnanců za nemocnými klienty v rámci zdravotní a domácí hospicové péče.

„Jsme přesvědčeni, že ekologická a cenově výhodná doprava má smysl a budoucnost. Rádi proto otestujeme elektromobil, který využijeme při cestách za našimi klienty a při služebních jízdách,“ uvedl ředitel Charity Olomouc Petr Prinz. „Jsme rádi, že se Charita Olomouc zařadila mezi průkopníky rozvoje elektromobility

v regionu. Věříme, že elektromobil zde naplní očekávání a potvrdí ve službách Charity své přednosti a dobré jízdní vlastnosti. Aktuálně připravujeme další kroky, které přispějí k rozšiřování elektromobility v Olomouckém kraji,“ sdělil Tomáš Chmelík, manažer útvaru čisté technologie ČEZ.

V Olomouckém kraji aktuálně funguje celkem 5 veřejných rychlodobíjecích stanic Elektromobility ČEZ, čtyři v Olomouci a jedna ve Šternberku.

*Eva Štefková,
Charita Olomouc*

Centrum Olomouce oživila Romská pouť. Přilákala spoustu návštěvníků

Olomouc - Můj Bůh. V duchu tohoto hesla se nesl již 21. ročník Romské pouti. Ojedinelá akce, která každoročně vítá stovky návštěvníků, se letos netradičně konala v centru města Olomouce. Kromě úvodní pěší pouti a mše svaté připravili organizátoři rovněž odpolední kulturní program, jehož hlavní hvězdou byl zpěvák Jan Bendig. V průběhu dne na pouť zavítalo přes sedm set lidí.

Sobota 14. září. Do olomouckých ulic se opírají sluneční paprsky, ale ve vzduchu už je cítit typický podzimní chladný nádech. Kromě příchodu blížícího se podzimu se však olomoucké ulice staly dějištěm i události, která je v českém prostředí unikem. Bezmála třicet let patří jedna zářijová sobota Romské pouti. Ta letošní se vyznačovala mimo jiné přesunutím akce do centra Olomouce, a to z důvodu oprav baziliky a ambítoů na Svatém Kopečku. Pout' se tak vrátila do Olomouce po dlouhých dvaceti letech.

Úderem desáté hodiny ranní začíná celodenní program pěší pouti od katedrály svatého Václava. Průvod, který čítá něco přes

sto Romů a dalších účastníků, putuje přes Biskupské náměstí, Zbrojnici, až ke kostelu Panny Marie Sněžné, kde se letos koná mše svatá. Procesí během své pouti má tři zastavení.

„První zastavení proběhlo hned u katedrály a neslo název Bůh, který nám všechno dává. Podruhé jsme se zastavili na Biskupském náměstí, kde si pro nás taneční soubor pod vedením Jiřiny Somsiové přichystal vystoupení, které vyjadřovalo další heslo: Bůh, který nám všechno odpouští. Poslední zastavení se jmenovalo Karikatury Boha aneb jaký Bůh není. V prostranství Zbrojnice pak děti z Mrštíkova náměstí zinscenovaly tři krátká představení. Například v jednom z nich děti ztvárnily Boha jako policistu, který je sleduje a čeká, až udělají nějakou chybu,“ popisuje pěší pouť jeden z hlavních organizátorů Bedřich Bolf. Před kostelem Panny Marie Sněžné už průvod vyhlíží další účastníci Romské poutě. Netrpělivě čekají na mši svatou, kterou tentokrát slouží olomoucký arcibiskup Jan Graubner spolu se salesiánským knězem Jiřím Cahou. Průvod s dřevěným křížem a romskou vlajkou v čele naposledy zastavuje před kostelem. Romové s organizátory a dobrovolníky ještě diskutují o tom, co

si v životě přejí a kdo jim v životě vždy poradí. „Já bych si přál paddleboard,“ zazní z předních řad z úst malého návštěvníka. „Já bych si přála úspěch,“ přidává se další, o něco starší slečna. **„Bůh má s každým nějaký plán.“**

Kostel je z větší části zaplněn a příchozí provází životem nabitě tóny slovenské kapely GPS, která měla na starosti chvály. „Otevřete své hlasivky, není vás slyšet,“ zaznívá opakovaně z úst zpěváka. A lidé zpívají, třebaže polohlasně s lehkou dávkou nejistoty. Do rytmu se ale s radostí pohybuje téměř každý.

Nutnost radosti v životě a překonávání překážek významně rezonuje celou bohoslužbou. „Nechtěla jsem přijmout Boha a Ježíše Krista. Jednoho dne jsem se ale dostala do nemocnice a lékaři mi nedávali moc šancí. Ale já se chtěla vrátit domů, zase být se svými dětmi. Tak ke mně přišel soused a ptal se mě, jestli chci přijmout Ježíše. A já věděla, že už ani nemám jinou možnost. Modlil se za mě a stejně tak jsem se modlila já. Uzdravila jsem se a začala jsem Pánu Bohu nesmírně děkovat. Později jsem chtěla, aby mě Bůh provázel každým dnem a věděla jsem, že se mnou má plán. Jako s každým z nás. Nevzdávejte to a překona-
vejte překážky,“ prosvítí kapli svým příspěvkem při mši Dáša Pechová.

Hudba, tanec, smích

Odpolední program ve venkovních prostorách za Muzeem umění zahajuje Jan Bendig. Písně mladého zpěváka se ozývají Náměstím republiky stejně hlasitě jako výkřiky fanynek a hromový aplaus účastníků poutě. Hudba a nadšení zve všechny kolemjdoucí, aby si koncert přišli poslechnout zblízka. Stále více lidí následuje modré šipky, které vedou na poutě. Prostory při vystoupení Jana Bendiga téměř nestačí pojmout kvantum fanynek a fanoušků, a to všech věkových kategorií. Pokud někdo zmeškal začátek, k pódiu se již neprobojoval.

Po skončení koncertu řady návštěvníků lehce prořídnou, takže

je více prostoru pro další nabízené aktivity, které jsou určeny především dětem. Děti skáčou v pytli, zkouší hod na cíl, výrobu vlastních náramků či přenášení míčku na lžici. Pokud se jim podaří úkoly splnit, čeká na ně u dobrovolníků odměna ve formě plyšáka. Když se otočím, stojí za mnou parta malých kluků. Jeden po druhém přicházejí, podávají mi ruku a představují se. Přátelsky se vyptávají, kdo jsem, vtipkují a chtějí si dále povídat.

Další položkou odpoledních oslav je taneční soutěž, kterou sledují stovky zvědavých očí.

Málo místa pro velký zájem

„Jsem rád, že se taková akce pro Romy každý rok koná, jezdím sem s celou rodinou pravidelně. Jen si myslím, že by pro příště bylo vhodné vybrat jiné prostory, není tu tolik místa, jako bylo na Svatém Kopečku. Je to škoda, když se to koná jednou za rok. Byl dobrý nápad to udělat v centru Olomouce, ale je to tu schované a návštěvníci krásy Olomouce stejně moc neuvidí. To mne mrzí,“ sděluje své dojmy z Romské pouti návštěvník z Přerova Robert Holub.

Pro návštěvníky, které trápí žízeň či hlad, pořadatelé nezapomněli připravit i menší občerstvení. Po čtvrté hodině se už schyluje k oficiálnímu konci 27. Romské pouti a s přáním všeho dobrého se všichni pokojně rozcházejí svou cestou.

„Mně se nejvíc líbil Jan Bendig, ten je super. Teď se těším na trampolínu. Trochu mi vadí, že je tu málo místa. Ale stejně tady na pouti zůstanu tři týdny,“ hodnotí se smíchem jeden z nejmenších návštěvníků pouti.

Aneta Králová, dobrovolnice Charity Olomouc

Foto: Vojtěch Duda

Olomoucký biskup požehnal novému zázemí pro charitní zdravotní a hospicovou péči

Olomouc - Charita Olomouc získala nové prostory pro domácí zdravotní a hospicovou péči v městské části Olomouc-Řepčín. Žehnání zázemí Střediska zdravotních služeb proběhlo ve čtvrtek 26. září 2019 ve 14 hodin za účasti otce biskupa Mons. Josefa Nuzíka a za přítomnosti zástupců Olomouckého kraje a Statutárního města Olomouc. Charita Olomouc je realizátorem mobilní specializované paliativní péče s krajskou působností. Hospicovou péči Caritas realizuje ve spolupráci se všemi Charitami působícími v kraji včetně Hospice na Svatém Kopečku.

Středisko zdravotních služeb přestěhovalo své zázemí do vyhovujících prostor v objektu v Řepčínské ulici, kde sídlí rovněž Potravinová banka Olomouckého kraje. „Původní prostory byly

nevyhovující, k dispozici jsme měli jen jedno parkovací místo a 2 kanceláře o velikosti 4x4 metry, kde bylo místo pouze pro 3 zdravotní sestry,“ vysvětlila vedoucí střediska s. Leona Martinková a dodala: „Nyní máme dostatečný prostor jak pro personál, tak pro jednání celého multidisciplinárního týmu lékařů, zdravotních sester, sociálních pracovníků a duchovních, a tolik potřebné místo pro jednání s rodinou. Získali jsme také prostory pro skladování zdravotnické techniky a materiálu.“

Slavnostního požehnání se za Statutární město Olomouc zúčastnila náměstkyně primátora Eva Kolářová, za Olomoucký kraj uvolněný člen zastupitelstva Vladimír Lichnovský. Petr Prinz, ředitel Charity Olomouc, k významu služeb domácí péče podotkl: „Z pohledu Charity zdravotní služby prožívají těžké období, ale to nás nemůže odradit od toho, abychom působili tam, kde je naše místo – a to je oblast paliativy. Z toho důvodu je naprostou nutností vytvořit potřebné zázemí.“

Charita je největším poskytovatelem domácí zdravotní péče v České republice. První charitní domácí péče vznikly již v roce 1990, zpočátku na dobrovolné bázi, poté se rychle transformovaly do profesionální podoby. „Charita Olomouc poskytuje řadu služeb pro potřebné, za kterými se častokrát vydává do terénu. Pro tyto pracovníky je důležité, aby měli důstojné místo, odkud se budou rozjíždět za svou službou, a kam se budou vracet. Požehnání nových prostor se sídlem paliativní péče proto vnímám jako příležitost, při níž vyprošujeme požehnání pro zdravotní personál, aby při službě potřebným prokazoval nejen patřičnou odbornou úroveň, ale i dostatek lásky a trpělivosti, a sám také zakoušel, že se podílí na něčem mimořádném,“ uvedl biskup Josef Nuzík.

*Eva Štefková,
Charita Olomouc*

Charita Uherský Brod

Sbírka školních potřeb pomůže dětem ze sociálně slabých rodin

Uherskobrodsko - O letních prázdninách uspořádala Charita Uherský Brod, jako v předchozích několika letech, sbírku školních potřeb pro děti ze sociálně slabých rodin regionu.

„Do sbírky se zapojilo velké množství jednotlivců. Nejvíce darovali pastelky, vodové barvy a také školní batohy. Do dnešních dnů jsme díky této sbírce podpořili 46 dětí z 21 sociálně slabých rodin, nebo rodičů - samoživitelů, kteří v příjmu pomoci jasně převažovali. Na výdeji pomoci spolupracujeme s oddělením Hmotné nouze, Sociálně právní ochranou dětí a s obcemi,“ sdělil František Bílek, zástupce ředitele brodské Charity a koordinátor sbírkové činnosti. Tato pomoc jistě odlehčí jednorázové náklady, které se na začátku školního roku vyšplhají i na několik tisíc korun za jedno dítě.

Děkujeme všem, kdo se do sbírky zapojili.

*Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising,
Charita Uherský Brod*

Denní stacionář Domovinka: mše svatá i oslava svátku Marie

Uherský Brod - V našem zařízení jsme začátek babího léta zahájili účastí na mši svaté, kterou sloužil pan děkan Pavlica.

Bohoslužbou slova nás povzbudil při překonávání našich „křížů“ a připomenul Boží lásku k nám. Při přímlovách jsme v prosbách zahrnuli všechny klienty současné i dřívější, včetně pracovníků uherskobrodské Charity. Dále jsme oslavili s klienty svátek Marie a všem oslavenkyním jsme poblahopřáli, zazpívali a obdarovali je kyticí květin, které potěšily a rozjasnily jejich tváře.

*Marie Vintrová,
vedoucí denního stacionáře Domovinka,
Charita Uherský Brod*

Na turnaji v „Člověče, nezlob se!“ triumfovali hráči luhačovické Charity

Horní Němčí - Další ročník „celocharitního“ turnaje ve hře „Člověče, nezlob se!“ se uskutečnil ve čtvrtek 12. září na zahradě Charitního domu v Horním Němčí.

Akce pro klienty několika Charit regionu se konala potřinácté. Nad herními plány se sešlo víc jak 50 soutěžících, a to jak seniorů, tak klientů terapeutických dílen a jejich příbuzných. Turnaji přálo krásné počasí a dobrou náladu podpořilo i kvalitní a pečlivě připravené občerstvení od personálu charitního domu a sponzorů (Řeznictví a uzenářství Kadlček Dolní Němčí, Tesco Uherský Brod). „Tento turnaj je mezi klienty velmi oblíbený, proto ho také tolik let pořádáme. Neslouží jen k vítanému rozptýlení účastníků, ale je také přirozeným a zábavným prostředkem k jejich aktivizaci, procvičení jemné motoriky a paměti,“ podotkla vedoucí Charitního domu v Horním Němčí Markéta Hurtová. Vítězem turnaje se stali René Floss a Jan Krajíček (Charita Luhačovice), na druhém místě skončila Helena Kadlčková (Pečovatelská služba Horní Němčí) a třetí místo obsadil Karel Málek (Pečovatelská služba Horní Němčí).

*Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising,
Charita Uherský Brod*

Při oslavách Dne Charity požehnal farář také autům, která vozí pomoc

Horní Němčí - Ve čtvrtek 26. září, v předvečer svátku patrona Charity sv. Vincence z Paula, se pracovníci Charity Uherský Brod sešli v Horním Němčí. V odpoledních hodinách oslavili v tamním Charitním domě sv. Václava Den Charity.

Nejdříve si klienti horněněmčanské pečovatelské služby s pracovníky Charity společně vychutnali kulturní program i připravené pohoštění. Poté se sešli v tamním kostele při mši sv., kterou sloužil P. Petr Hofírek za Charitu, její klienty a pracovníky. „Ještě před mší otec Hofírek požehnal sedmi novým autům pořízeným v letech 2018 a 2019. Slavnost se velmi povedla a jsem za podobná setkání s kolegy při podobných příležitostech velmi vděčný,“ uvedl ředitel brodské Charity Petr Houšť.

Úvodní slovo Markéty Hurtové, vedoucí Pečovatelské služby Horní Němčí, při oslavě Dne Charity:

„Vážení kolegové, přátelé, milí hosté, dovoluji mi, abych vás přivítala v naší pečovatelské službě v Horním Němčí u příležitosti Dne Charity. Scházíme se zde, abychom si připomněli nejen odkaz sv. Vincence z Paula - patrona charitního díla, ale rovněž blížící se svátek patrona naší služby, svatého Václava.

Svatý Vincenc z Paula měl v lásce chudé a trpící. Založil charitní společenství a rozhodl se slibem zasvětit celý život službě chudým, která ho posilovala ve víře a v lásce.

Svatý Václav vynikal jako politik a státník. Byl velmi vzdělaný, četl a psal latinsky. Mezi jeho významné ctnosti patřila sil-

ná vůle, hluboká zbožnost a mírumilovnost. Svým příkladem vedl lid z vlivů pohanství ke křesťanskému životu.

Každoročně se v tyto sváteční dny setkáváme, společně trávíme odpoledne, abychom si vyměnili zkušenosti, nápady, a modlitbou při mši svaté načerpali síly do dalších prací naplněných dnů.

Přijměte prosím pozvání na mši svatou, která bude sloužena otcem Petrem Hofírkem za Charitu, klienty a její pracovníky v 18 hodin v našem místním kostele sv. Petra a Pavla. Při této příležitosti otec Petr Hofírek požehná naše nová charitní auta,

kteří jste z vašich služeb přivezli. Na závěr bych chtěla poděkovat vedení Charity za součinnost při naplňování charitního díla, všem pečovatelkám za jejich obětavost, starostovi obce za celoroční spolupráci, otci Hofírkovi za duchovní podporu a folklornímu souboru Horněmčí a Hopsinkám pod vedením Adama Bobčíka za připravený kulturní program.“

Oleg Kapinus,
*pracovník pro PR a fundraising,
Charita Uherský Brod*

Slovácké strojírny, WELCO a KASKO: příslib další pomoci brodské Charitě

Ředitel brodské Charity Petr Houšť navštívil generálního ředitele Slováckých strojíren Uherský Brod Jiřího Rosenfelda, majitele společnosti KASKO Slavkov Antonína Kadlčka a jeho bratra Zdeňka Kadlčka a také jednatele společnosti WELCO Uherský Brod Roberta Hnátku. „Vedení těchto firem příslibilo pomoc v rozvoji domácí zdravotní a hospicové služby. Všechny tyto firmy nám pomáhají opakovaně už řadu let a jsme za tuto jejich pomoc velmi vděční,“ připomněl ředitel brodské Charity Petr Houšť.

Oleg Kapinus,
*pracovník pro PR a fundraising,
Charita Uherský Brod*

Uherskobrodsko - Príslibu další spolupráce se v zářijových dnech dostalo zástupcům uherskobrodské Charity od vedení tří firem na Uherskobrodsku.

V přípravách na hody si Straňané vzpomněli i na potřebné

Strání - Další ze série sbírek s názvem „Ne každý má hody“ se uskutečnila v pátek 13. září ve Strání. V tamní prodejně Jednoty vybrali pracovníci Charity Uherský Brod od zákazníků celkem 150 kilogramů zboží na pomoc potřebným v regionu.

„Straňané byli velmi štedří. Darovali i celou krabici hygienických potřeb. Jedna mladá paní nám věnovala celý svůj nákup. Všem dárcům moc děkujeme a přejeme pěkné hody!“ okomentoval sbírku František Bílek, zástupce ředitele brodské Charity a koordinátor sbírkové činnosti.

*Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising,
Charita Uherský Brod*

Charita Valašské Meziříčí

Pět statečných aneb hurá, jde se sportovat!

Prostřední Bečva - Jednoho krásného sobotního rána, kdy už vzduch voní podzimem a hříby, se pět statečných a neohrožených zástupkyň Charity vydalo na důležitou misi – reprezentaci organizace na tradičním fotbalovém turnaji na Prostřední Bečvě.

Pravda, ambice jsme měly přiměřené svému stavu, věku a kondici – neudělat ostudu a přežít ve zdraví. Přesto jsme byly odhodlány podat vrcholné výkony a dosáhnout co nejlepšího výsledku. Na pomoc jsme si proto přivezly zkušené posily v podobě dvou rodinných příslušníků mužského pohlaví, abychom uhájily svoji svatyni co možná nejdéle a obdržely co nejméně branek.

Při nástupu jsme byly bouřlivě uvítány jako černý kůň turnaje a reprezentantky sociální sféry, a rozlosovány do skupiny pěti týmů přiměřené výkonnostní třídy.

Nastoupily jsme hned k prvnímu zápasu celého turnaje, a soustředěným výkonem se nám podařilo dostat pouze tři góly! Tento nastavený standard jsme udržely téměř až do závěrečných bojů v základní skupině, přičemž jsme s každým dalším zápasem zvyšovaly počet branek, vstřelených do sítě soupeřů. Tento trend nám trochu pokazil až poslední zápas, ve kterém jsme dostaly branky čtyři, a vstřelily pouze jednu... Ve vrcholném výkonu nám bránila jen obava, abychom drobné, ale velice mrštné, rychlé a šikovné

hráče soupeřů nechtěně nevyřadily ze hry například zašlápnutím, přeražením kotníku nebo bodyčkem...

A tak jsme s vypětím všech sil, zbylých po náročném pracovním týdnu, a po mimořádně obětavých a přímo špičkových výkonech uhájily poslední místo, a po zápasech 0:3, 1:3, 2:3 a 1:4 jsme zůstaly v základní skupině a nepostoupily do finálových bojů.

Přesto jsme prý podaly sympatický výkon, za což jsme obdržely cenu útěchy v podobě XXL balení Rychlých špuntů, a vysloužily jsme si všeobecnou podporu i sympatie publika. Za všechny citujme alespoň: „Já fandím Charitě!“, „Cha-ri-ta, do-to-ho“, nebo úžasné dojemný projev přízně statečného soupeřova brankáře po skončení posledního zápasu: „To je škoda, že jste nevyhrály, ale NEVADÍ!“...

Takže... děkujeme organizátorům za pozvání a za skvělou organizaci celé akce (nechyběla ani dobře zásobená občerstvovací stanice), moc jsme si to všechny užily, jsme rády, že jsme se turnaje zúčastnily, a hlavně – svůj vytyčený cíl jsme bezesbýtku splnily: ostudu jsme neudělaly a přežily jsme to ve zdraví (ba i soupeři odešli nezranění)! Odteď tedy začínáme pilně trénovat, sehrávat se a za rok se těšíme na další turnaj. Soupeři, třeště se!

Za všechny statečné zaznamenala Zlatka Lušovská

Zlatka je jednička!

Na začátku září v Rožnově pod Radhoštěm na Jarmarku neziskových organizací získala vedoucí pracovnice Denního stacionáře Radost - Zlatka Lušovská - Ocenění za dlouhodobý přínos v sociální oblasti. A na konci měsíce k němu přibyla další. Zlínský kraj ocenil titulem „Pracovník roku v sociálních službách pro rok 2019“ ty, kteří se příkladně starají o osoby s různým hendikepem. Mezi vybranými byla také Zlatka.

Sociální oblast si zaslouží mnohem větší společenskou prestiž, než jaká je jí nyní přiřazována. Proto je velmi potřebné oceňovat lidi pracující v sociálních službách a ukázat tak, že jde o profesi fyzicky i psychicky velmi náročnou, kde nestačí jen požadované vzdělání a odborné předpoklady. Bez čeho se pracovník v této oblasti neobejde je velké srdce, lidskost a vysoká míra empatie. Toto všechno Zlatka má.

Zlatka nastoupila do Charity v roce 2003 nejdříve jako pečovatelka do terénní služby. Ve stejném roce začala studium na CARITAS-VOŠ sociální v Olomouci. Po jeho dokončení zastávala pozici metodika pro tvorbu standardů kvality, později sociálního pracovníka pečovatelské služby a zároveň sociálního pracovníka a vedoucí nově vzniklé služby – sociálně aktivizační pro seniory a osoby se zdravotním postižením. V současné době v Charitě Valašské Meziříčí zastává pozici vedoucí a sociálního pracovníka Denního stacionáře Radost. Senioři a lidé se zdravotním postižením jsou ti Zlatkou „vyvolení“. Právě jim zasvětila celou svou profesní kariéru v sociálních službách. Člověk pracující s lidmi by je měl umět pochopit, naslouchat jim, povzbudit je a pochválit. Všechny tyto vlastnosti Zlatka má.

Během svého působení v organizaci byla u vpravdě historických událostí, které se v Charitě děly. Ať už se jednalo o výměnu ředitelů, stěhování do nových prostor, stavbu nové budovy Charity, registraci nových služeb, spojení menších Charit v jednu

velkou. Mimo jiné kompletně připravila a realizovala výstavu fotografií Jindřicha Štreita Síla paměti, která se u veřejnosti setkala s obrovsky pozitivním ohlasem. Je také spoluorganizátorkou řady akcí naší organizace. Namátkou jmenujme alespoň Dárek Jam, Tříkrálová sbírka, Adventní koncert a další.

Zlatka je ženou činu. Od nápadu nemá daleko k jeho realizaci. Její nápady jsou vždy důkladně promyšlené a společnosti prospěšné. Nikdy nemyslí na sebe a na svůj prospěch. Neodradí ji překážky na cestě k realizaci, ty jsou pro ni naopak výzvou. Problémy řeší konstruktivně. Věří, že vše se podaří, je velkým idealistou a optimistou. Ani při těžkostech neztrácí svůj úsměv, který ve velkém rozdává při své práci.

Neangažuje se pouze v pracovní oblasti, ale není jí lhostejná ani veřejné dění, do kterého se aktivně v Rožnově pod Radhoštěm zapojuje. Je členkou sociální komise Města Rožnov pod Radhoštěm, grantové komise pro sociální oblast Města, pracovní skupiny pro tvorbu Střednědobého plánu rozvoje sociálních služeb, komise pro Komunitní plánování. Je aktivní členkou KDU-ČSL, v období 2014 – 2018 byla jedním ze zastupitelů Města Rožnov pod Radhoštěm.

Asi zde vyvstává otázka, kde se ve Zlatce bere tolik energie a elánu k práci. Zlatka umí „přehodit výhybku“. Je matkou čtyř dnes již dospělých dětí, které ji „zatahují“ i do jiných oblastí života. Nezapomíná na své koníčky, mezi které patří literatura, hudba a zpěv, turistika, plavání, jazyky a jak sama říká, velmi oblíbeným koníčkem je poznávání nových věcí a lidí. A pro ty všechny je v jejím velkém srdci dostatek místa.

Zlatka však v září získala ještě jeden titul, a to přímo životní – stala se poprvé babičkou.

**Martina Došková,
Charita Valašské Meziříčí**

Vaše hlasy rozhodly...

Valašské Meziříčí, Zubří - Náš projekt „Podpora důstojného prožití závěru života - dovybavení Domácí zdravotní a paliativní péče“ obdržel v hlasování v prodejnách Tesco (ve Valašském Meziříčí a Zubří) v rámci 6. kola grantového programu „Vy rozhodujete, my pomáháme“ nejvyšší počet hlasů. Celkem jich

bylo 14 558. Tímto výsledkem jsme získali grant v maximálně možné výši.

Ve středu 11. září převzal v prodejně Tesco Valašské Meziříčí ředitel Charity Valašské Meziříčí Jiří Gavenda společně s vedoucí Domácí zdravotní a paliativní péče Michaelou Zuzánkovou symbolický šek ve výši 30 000 korun. Příspěvek obdrželi od manažera prodejny Bohumila Kouckého za účasti pana starosty Roberta Stržínka.

Prostřednictvím získané částky budeme moci zakoupit oxygenátor - kyslíkový přístroj, infuzní stojan a zdravotnickou brašnu pro personál, který poskytuje péči v domácnostech klientů. Děkujeme všem, kteří svými hlasy projekt podpořili a přispěli tak k zakoupení nezbytného dovybavení naší služby pro zkalitnění života a péče o naše klienty.

Zároveň děkujeme Tesco Stores ČR. a.s. a Nadačnímu fondu Tesco, které ve spolupráci s Nadačí rozvoje občanské společnosti grantový program realizují. Podporují tak zlepšování kvality života v České republice a udržitelný rozvoj skrze aktivity lokálních komunit v okolí prodejen Tesco.

Martina Cáhliková,
Charita Valašské Meziříčí

Senioři se vydali na pouť, cílem byl Svatý Hostýn

Svatý Hostýn - Ve středu 17. září se uskutečnila pouť na Hostýn pořádaná Charitou Valašské Meziříčí. Jedná se již o tradiční akci pro seniory, nemocné nebo jinak znevýhodněné, kteří se na Hostýn nemohou dostat vlastními silami.

Brzy ráno se rozjely autobusy z rožnovského nádraží do okolních údolí. Poutníci naplnili celkem 4 autobusy. Velkou pomocí nám byli dobrovolníci firmy On Semiconductor z Rožnova pod Radhoštěm, kteří doprovázeli starší lidi nebo pomáhali s nastupováním poutníků na jednotlivých zastávkách. Na Hostýně se konala mše svatá, kterou nás provázel děkan Pavel Hofírek a zašovský

farář Jiří Polášek. Bohoslužba se nesla v duchu proseb za staré a nemocné lidi. Následně si mohli poutníci vybrat ze dvou křížových cest, Cesty světla nebo se jen tak projít a odpočinout na vrcholu Hostýnu. Po obědě byli všichni zváni v bazilice k litaniím a svátostnému požehnání.

Charita děkuje všem poutníkům i dobrovolníkům za krásně prožitý zářijový den.

Kateřina Kolajová,
pastorační asistentka

Charita Vsetín

Spirituál kvintet hrál pro Charitu Vsetín

Vsetín - V pátek, 30. srpna, se uskutečnila benefice pro Charitu Vsetín. Vzácným a velmi milým hostem byl Spirituál kvintet, který příští rok vstupuje do své šedesáté sezóny.

Před samotným koncertem se s našimi hosty přivítala vsetínská místostarostka Simona Hlaváčová. Na začátku se písněmi představili jednotliví členové Spirituál kvintetu. Jejich úžasný repertoár, ke kterému jsme měli tu čest se přidat, zněl v každém posluchači. Vyprodaný kostel Panny Marie nanebevzaté děkoval a aplaudoval vestoje. „Jak se během dne rozplynuly mraky

a poté vysvitlo slunce, stejně takový zážitek nám připravili naši fenomenální hosté v nás samotných. Tolik pohody a usmívajících se tváří pohromadě se jen tak nevidí,“ řekla Věra Dulavová, ředitelka vsetínské Charity.

Benefice Charitě přinesla takřka 55 000 korun, které jsou směřovány na renovaci oken a střechy budovy Charity.

Charita Vsetín

Camino psychosociální rehabilitace oslavila 10 let

Charita Vsetín a její služba Camino psychosociální rehabilitace se tradičně připojuje ke Světovému dni duševního zdraví. Tento den je stanoven na 10. října již od roku 1992 a je vyhlášen Světovou federací duševního zdraví. Napříč celou republikou se organizace zapojují do společného úsilí podpořit lidi se zkušeností s duševním onemocněním a zároveň informují širokou veřejnost o problematice duševní nemoci a duševního zdraví.

Pro Camino byl tento ročník mimořádný tím, že služba slaví desátý rok činnosti, proto se k osvětovým akcím připojila také společná oslava jubilea. Slavnostní zahájení proběhlo v září v prostorách služby na Sychrově za přítomnosti místostarostky města Vsetína magistry Simony Hlaváčové, hejtmána Jiřího Čunka a dalších milých hostů z řad podporovatelů a uživatelů služby. Příjemnou atmosféru oslavy podtrhla hudební skupina Open Secret v podání Radka Žiláka a Libora Fuska. Přítomní

měli možnost seznámit se se službou, jejími mezníky a prohlédnout si výstavu autorů výtvarných a literárních děl.

Letošní Dny duševního zdraví zacílily především na praktické příklady a ukázky práce v Caminu psychosociální rehabilitaci. Program zahájil pan Jiří Adamec veřejnou ukázkou a teoretickým vhladem do biblioterapie. Doktorka Šárka Dořičáková společně s vedoucí služby Zdeňkou Chytilovou přítomným posluchačům představily sociální práci v teorii i praxi. Následovalo multidisciplinární setkání odborníků pod vedením Miroslava Kadlubiece, kde jsme společně se zainteresovanými prakticky řešili možnosti společné spolupráce výhodné pro lidi, kteří se potýkají s duševní nemocí.

Příležitostí ke společnému setkání a edukaci byl také odborný seminář Karla Balcara s tématem abnormní osobnosti v běžném životě, kterého se zúčastnili zástupci z různých oblastí podpory lidí s duševní nemocí. Na seminář plynule navázal náhled do

pravidelného programu v Caminu – tématického setkání, taktéž pod vedením odborníků M. Kadlubiece a K. Balcara. Tato aktivita v sobě ukrývá neodbytnou lidskou potřebu po vzájemném setkávání se a společné snaze o hledání řešení problémů, které nám život přiděluje.

Také letos byla v Caminu vydána další z publikací, které přibližují problematiku a metody práce v oblasti revitalizace duševního zdraví.

Celý průběh Dnů duševního zdraví vyzýval k prolínání jinak odlišných světů - akademického, odborného, klientského a veřejného. Všechna společná setkání odborná i neformální byla velmi přátelská a inspirativní.

*Eva Šafaříková,
Charita Vsetín*

Mše svatá: za charitní dílo ve Vsetíně i poděkování

Vsetín - Poslední zářijovou neděli se ve vsetínském kostele Nanebevzetí Panny Marie uskutečnila slavnostní bohoslužba u příležitosti svátku svatého Vincence de Paul (1576–1660), francouzského kněze a zakladatele charitní péče.

Mši svatou, která byla obětována za vsetínskou Charitu, její zaměstnance, uživatele, dárce i dobrovolníky, sloužil novokněz P. Ondřej Talaš z Uherského Brodu, který je zároveň kaplanem pro mládež ve zlínském děkanátu. V homilii zdůraznil slova sv. Pavla v listě Timoteovi, že je potřeba neustále usilovat o spravedlnost, zbožnost, víru, lásku, trpělivost a mírnost, ale také nebýt lhostejný k potřebám druhých. Na závěr pronesla slova poděkování i ředitelka Charity Vsetín Věra Dulavová, adresovala je jak všem charitním pracovníkům, tak i mnoha dobrodincům a dobrovolníkům, bez jejichž obětavosti a podpory by nebylo možné charitní služby rozvíjet.

*Eva Šafaříková,
Charita Vsetín*

Vsetínští oslavili Den Charity na zahradě

Vsetín - Celostátní kampaň, Den Charity píše své začátky od roku 2004, kdy na jižní Moravě začala jednotlivá zařízení a domovy pořádat dny otevřených dveří pro veřejnost. O čtyři roky později, v lednu 2008, Česká biskupská konference oficiálně vyhlásila den 27. září, kdy církev slaví památku svatého Vincence z Pauly jako * Den Charity *.

I my, v Charitě Vsetín, jsme tento den oslavili společným setkáním zaměstnanců, kteří se spolu s rodinnými příslušníky sešli v naší charitní zahradě. Prožili jsme tak společně příjemné páteční odpoledne, které se neslo v přátelském a veselém duchu.

*Eva Šafaříková,
Charita Vsetín*

Charita Zlín

Pracovník roku v sociálních službách Zlínského kraje pro rok 2019 je z Charity Zlín

Zlínský kraj - Gratulujeme paní Barboře Bridové Jančíkové a děkujeme za její věrnost zlínské Charitě.

Anketa „Pracovník roku v sociálních službách Zlínského kraje“ je vyhlašována od roku 2010. Ve výzvě Zlínského kraje k anketě je, mimo jiné, uvedeno: Smyslem ankety je ocenění pracovníků v oblasti sociálních služeb a sociální péče ve Zlínském kraji. Ocenění je uděleno za mimořádnou, kvalitní a obětavou činnost, za kterou zasluhují veřejnou poctu a poděkování.

Na poradě pracovního týmu Charitní pečovatelské služby Zlín byla jednoglasně zvolena Barbora Bridová Jančíková pro nominaci do ankety „Pracovník roku v sociálních službách Zlínského kraje“ pro rok 2019. Ta děkovala svým parťačkám už v době, kdy ji jednoglasně podpořily v nominaci. Když ale otevřela dopis s razítkem Zlínského kraje, jímž jí bylo oznámeno, že je mezi oceněnými, byla dojata: „Jsem šťastná. Ale úspěch v anketě nepatří pouze mně. Týká se celého kolektivu, kterému děkuji za jednoglasnou nominaci, moc mne to potěšilo. Opravdu. A také musím poděkovat paní vedoucí. Jsem moc ráda, že jsme taková dobrá parta, která drží při sobě.“

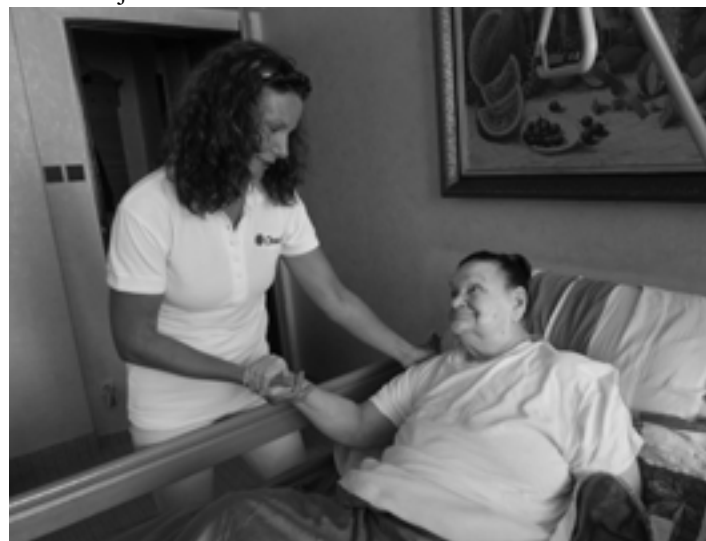
Pyšná je na kolektiv i Zdeňka Vlčková, vedoucí služby. To ona na adresu oceněné pečovatelky za celý kolektiv uvedla: „Paní Barbora Bridová je zkušená pracovníce přímé péče v terénní pečovatelské službě. Vykonává ji více než patnáct let. A velmi ráda. Je znalá, obětavá, vstřícná, ochotná pomoci při řešení problémů i každodenních běžných starostí uživatelů. Nechybí jí spolehlivost, z ničeho „nedělá vědu“, je drtí. Bravurně zvládá náročné situace, o které při terénní práci není nouze. Nebojí se nových výzev, a ty pak dobře zvládá. Všechny kolegyně o ní vědí, že má smysl pro pořádek a disciplínu. Nejen, že je pevnou součástí kolektivu, ale také stojí v čele akcí k jeho stmelení. Dává podněty ke zlepšení pracovního prostředí. Má ráda i akce realizované organizací, ráda se jich účastní. Byť je něko-

likanásobnou maminkou a již i babičkou, dokáže své soukromí skloubit s prací, dokáže od sebe oddělit tyto dvě životní úlohy. Soukromou a pracovní. Za to si jí velice vážím. Ocenění si zaslouží za odváděnou práci v domácí péči, vytrvalost, pracovní nasazení. Také za lidskost, empatii.“ Že je přesně taková, dokládají slova chvály a díky od uživatelů a rodinných příslušníků:

Paní Hela Petrová: „S Barunkou jsem velmi spokojená. Jsem moc ráda, když má u mě službu. Je vstřícná, spolehlivá a mám ji moc ráda. Je to moje sluníčko.“

Pan Jiří Diviš: „S prací paní Barbory jsme velmi spokojeni. Dochází k manželce již tři roky. Její přístup je velmi profesionální a lidský.“

MUDr. Vlasta Valehrachová: „...dovolte, abych touto cestou velice poděkovala pracovníci Pečovatelské služby Charity Zlín paní Barboře Bridové. Paní Bára, jak jsme jí doma říkali, byla náš DOBRÝ ANDĚL. Od roku 2015 docházela k mému těžce nemocnému otci, který byl klientem Charity. Vždy obětavě a na vysoké profesionální úrovni pomáhala, nejvíce však hodnotím její vysoce lidský a empatický přístup, který se projevil zejména letos v závěru tatínkova života, kdy byla neocenitelnou oporou jak profesionálně, tak - a to hlavně - i lidsky celé naší rodině. Moc děkujeme.“

Není pochyb, že terénní péče je náročná. K tomu, aby byla poskytována na té nejvyšší úrovni, nestačí odbornost, ani dobré zázemí. Tím nejdůležitějším je poskytovat péči s láskou a vědomím, že jde o poslání. Pro paní Bridovou i celý kolektiv je práce posláním.

Charitní pečovatelská služba Zlín, finanční podpora: Zlínský kraj z rozpočtu Zlínského kraje k zajištění dostupnosti sociálních služeb na území Zlínského kraje a Finanční podpora z rozpočtu Zlínského kraje k zajištění priorit sociálních služeb na území Zlínského kraje, obě pro rok 2019, statutární město Zlín, dárce.

**Pavla Romaňáková,
Charita Zlín**

Barvy podzimu 2019 „přijela pout“

finančně podpořilo statutární město Zlín

Zlín - Setkání všech, kteří se chtějí příjemně bavit, poklábosit, něco dobrého zakousnout... Letos v poutových dekoracích. Pozvání přijali Pěšáci, Dva v kruhu, Oriana Dance, Bubenice z Příluka, Mažoretky a další. A co myslíte, byl i kolotoč či střelnice...?

Domovinka-centrum denních služeb pro seniory Charity Zlín, finanční podpora: Zlínský kraj z rozpočtu Zlínského kraje k zajištění dostupnosti sociálních služeb na území Zlínského kraje a Finanční podpora z rozpočtu Zlínského kraje k zajištění priorit sociálních služeb na území Zlínského kraje, obě pro rok 2019, statutární město Zlín, dárci.

(pr)

Prevence sociálního vyloučení mladých dospělých

Zlín - Celý název projektu Občanské poradny Charity Zlín, postaveného na základě diplomové práce zpracované pro zlínskou Charitu, zní Prevence sociálního vyloučení mladých dospělých v důsledku dluhové spirály, kteří po ukončení školní docházky vstupují na trh práce. Nejen vážně, ale snad i zábavně, v září a poprvé představili problematiku rizika zadluženosti studentům zlínské střední školy sociální pracovníci odborného sociálního a dluhového poradenství. Další školy, které o osvětu studentů posledních ročníků projeví zájem, budou následovat.

V tuto chvíli je jmenovaná služba zaměřena na osoby, které se už nacházejí v nepříznivé situaci, jež je často spojena s ekonomickými problémy, především v dnešní době stále častějším problémem předlužení. Mnoho lidí se dnes nachází na hranici dluhové spirály, ze které se často bez pomoci nemohou dostat. Projekt se proto zaměřuje na prevenci této situace, zaměřuje se na mladé lidi, kteří během pár let budou vstupovat na trh práce, zakládat rodiny a mohou tak být vystaveni nástrahám v podobě finanční zadluženosti, např. díky bytové situaci.

Sociální pracovníci Občanské poradny Charity Zlín proto připravili 90minutový workshop, resp. prezentaci za účelem edukace studentů v této oblasti. „Vysvětlujeme například především proč přemýšlet nad tím, co nakupovat a co ne, jak vytvořit rozpočet,

jak si vybudovat finanční rezervu. Studenti jsou také stručně seznámeni s produkty na finančním trhu včetně jejich fungování,“ říká Pavel Hanke, sociální pracovník. Úkolem je naučit studenty, jak rozpoznat seriózní společnost od společnosti podvodné, ukázat, kde mohou hledat pomocnou ruku, když budou v problémech a hlavně, co dělat, aby se do problémů nedostali.

Zda si z prezentace studenti odnesli alespoň něco málo, si mohli ověřit prostřednictvím kvízu. Pomocí aplikace on-line odpovídali na otázky s okamžitou zpětnou vazbou. „Co je hypotéka či jak mohou vzniknout dluhy po ukončení studia, i na to jsme se v kvízu ptali. Celkem šlo o čtyři jednoduché otázky. Bohužel, ani u jedné jsme nezaznamenali sto procent správných odpovědí,“ říká Jana Strouhalová, vedoucí a zároveň sociální pracovníce služby a dodává: „Z toho plyne, že studenti nejsou zcela kováni v oblasti finanční gramotnosti. A to je nutné změnit. Věřím, že jim k tomu jsme a budeme i my nápomocni a že se s nimi setkáme pouze při přednáškách, nikoliv pak u nás v poradně, zabývající se i podporou v zadluženosti.“ A nejen kvíz, ale i krátká Dluhová past čekala na přítomné mladé dospělé. Díky ní stáli všichni společně na startovací čáře s názvem dluhová past. I když šlo o hru založenou na náhodě, jistě to nebyla pozice příjemná. Zvláště pro ty, kteří se neposunuli ani o krůček, či o dva, například do území sice bez většího majetku, ale i bez dluhů. Více v tuto chvíli neprozradíme. Tedy něco ano. Je příjemné, že se studenti nebáli pokládat otázky, že je zajímalo nejen prezentované téma, ale i vlastní činnost zlínské Charity. A že je možné říci, že tato premiéra se podařila. Třeba bude mít v brzké době i stejně úspěšné pokračování.

Občanská poradna Charity Zlín, finanční podpora: Zlínský kraj z rozpočtu Zlínského kraje k zajištění dostupnosti sociálních služeb na území Zlínského kraje pro rok 2019, statutární město Zlín, dárce.

**Pavla Romaňáková,
Charita Zlín**

Tak toto bych já nikdy neudělala

Crrrrrrr... Crrrrrrrrrrrrrrrrrrrr... Nedělní letní podvečer prořízl zvuk zvonku. Seběhla jsem schody podívat se, kdo že to ruší můj klid. U dveří stála sousedka Jarka, starší paní, která se právě vrátila z víkendu. Rádi s manželem cestovali a také tento víkend odjížděli už v pátek odpoledne. Bydleli v rodinném domě i se synem a jeho manželkou, soužití bylo velice pěkné. Ale dnes...: „Pojď se prosím tě podívat,“ bědovala Jarka. Co se vlastně stalo? Mladí odjížděli později, než rodiče a snacha Jarky zapomněla zamknout celý dům. To by možná nebylo až tak nepříjemné. Ovšem jí se podařilo zamknout nedovřené dveře, přičemž klíče ponechala v zámku. Takže celý víkend u domu bouchaly dveře, ve kterých visel celý svazek klíčů. Vstup do domu je jen pár metrů od vozovky, bez branky, takže moc dobře viditelný.

Jarka byla hodně vyděšená z pomyšlení, že dům byl téměř tři dny nabízen k návštěvě nějakého vetřelce. Upokojila ji až důkladná prohlídka domu. Je to až k neuvěření, ale opravdu nic nechybělo a nepozornost se tak obešla bez následků. I přesto si mladá paní, snacha Jarky, vyslechla hodně nazlobený komentář.

Uplnuly asi tři týdny a situace se opakovala. Nedělní podvečer a... Crrrrrrr... Crrrrrrrrrrrrrrrrrrrr... Zvonek máčká ustaraná sousedka Jarka. Opět zamčené nezavřené dveře se svazkem klíčů po celý víkend. Ale teď to bylo, dle jejích slov, jiné. A pro ni daleko horší. Tentokrát totiž nezamykala snacha, jako posledně. Zamykala Jarka. „Jak já jsem to snaše posledně vyčítala,“ bědovala má sousedka a pokračovala: „Vždyť já jí taky řekla, že takovou pitomost bych já v životě neudělala. To abych se mladým, až přijedou, pěkně za to omluvila. Ještě že je snacha taková hodná. Určitě mi odpustí.“

Když jsem je večer zahlédla sedět společně v zahradě u káfička, celé rozesmáté, bylo více než jasné, že skutečně je vše odpuštěno. Od té doby se už nikdy u sousedů zamykání otevřených dveří neopakovalo. A já když mám chuť někoho posoudit, či dokonce komentovat slovy: „Toto bych já nikdy neudělala,“ raději si to odpustím.

**+Noela Frolková,
Charita Zlín**

Respektovat druhého, dát svobodu. Dokážeme to?

Když se moje kamarádka vrátila z dovolené ve Spojených státech amerických, vyprávěla mimo jiné i o tom, co ji za onou velkou louží nejvíc překvapilo.

Mezi prvním, co zmínila jako překvapení potěšující, byla svoboda v oblékání a nehodnocení zevnějšku druhých lidí. Kvůli multi-kulturnímu prostředí je zde velké množství stylů oblékání. Takže podle jejích slov není problém jít za nákupy v plesových šatech, stejně jako v pyžamu, nebo indiánském kroji. Je téměř jisté, že si vás nikdo nebude prohlížet, otáčet se za vámi, či dokonce kroutit hlavou nad vaším outfitem. Zkrátka, v tomto ohledu není nikomu nic divné.

„Víš, co mne ale opravdu nejvíce překvapilo?“ Odpověděla jsem, že skutečně netuším. A kamarádka znovu začala vyprávět. Oním největším překvapením byl fakt, nepsané pravidlo, jednou a dost. Zkrátka někdo vám něco jednou nabídne a pak vaše rozhodnutí respektuje. Že je něco takového pro našince nezvyklé, je bez debat. Kamarádka mi potvrdila, že pro ni bylo trochu obtížné si zvyknout. Nedoporučuje se upejpat se a čekat na druhé nebo třetí

pozvání. Ber buď zrovna, nebo vůbec. Jídlo, pití, či pozvání k nějaké činnosti. Tak třeba pokud jednou řeknete, že kávu nepijete, nebude vás do ní nikdo nutit. Nutit tak, jak jsme zvyklí my v našich končinách: „Ani malou? Nebo slabou? Mám ale fakt dobrou, tahle každému chutná! Přece nebudete pít vodu, naši kávu ještě nikdo neodmítl, vezměte si a určitě nebudete litovat.“ To já tedy jednou litovala. A moc. Před několika lety jsem se nechala „ukecat na super turka“ a můj zážitek byl tak silný, dokonce silnější než samotná káva, že od té doby každému naléhání ohledně tohoto libě vonícího moku statečně odolávám.

Respektovat druhého a do ničeho jej netlačit. Dokážeme to? Dokážeme dát svobodu?

Bůh naše rozhodnutí bere vážně, jen my se snažíme druhé vtěsnat do našich představ. Bůh nám daroval svobodnou vůli, a proto ji nejvíc respektuje. V tom spočívá naše důstojnost, ale i tíha zodpovědnosti za naše skutky před Bohem.

+Noela Frolková,
Charita Zlín

HUMANITÁRNÍ POMOC

Na zdraví Haiti: překvapení pro hosty a výtěžek přes 23 000 korun

Olomouc – Snad všichni kluci a holky na Haiti hrají rádi fotbal. Přesto je Haiti v celosvětovém měřítku fotbalový outsider. „Na gymnáziu jsme hrávali stolní hry a já se vždycky stavěl na stranu outsiderů. Turnaj ve stolním fotbálku jsem tak chtěl hrát za Haiti. Koupil jsem si časopis, vystříhnul z něj haitské hráče a nalepil si je na figurky fotbalistů,“ vzpomíná kavárník a architekt Luděk Jasiok na 70. léta, kdy si Haiti zahrálo na mistrovství světa. Na stranu Haiti se postavil i letos v srpnu. Díky jeho kavárně Traffic Coffee, dalším 12 podnikům v Olomouci, prodejně Dobrodruhá, návštěvníkům poutě rodin na Svatém Hostýně a dalším dobrým lidem se podařilo nastřádat 23 295 korun. Za tyto peníze Arcidiecézní charita Olomouc zpřístupní zdravotní péči potřebným, zejména dětem, v odlehlých oblastech Haiti.

Přípitek Haiti, lahodné zákusky a taška nabitá pomocí rodinám v krizi

Kampaň Na zdraví Haiti trvala celý srpen. Olomoučtí se mohli ve vybraných podnicích osvěžit sklenkou vody a za ni přispět do pokladničky libovolnou částkou. Letos na ně čekalo i překvapení. „Poslední srpnový týden si hosté v některých podnicích pochutnali na řezech, tiramisu a dortíčcích z pravé haitské kávy. Překvapení jsme ale byli i my Chariťáci. Třeba, když nám vedení kavárny V lese spolu s pokladničkou předalo ještě velkou tašku plnou ručníků, hraček a potravin pro rodiny v nouzi,“ říká Klára Löffelmannová z Arcidiecézní charity Olomouc.

Na zdraví Haiti letos vyneslo 15 795 korun.

Další lidé ještě přispěli Charitě na účet, a to 7 500 korunami. Arcidiecézní charita Olomouc chce za tyto peníze uspořádat zdravotní prohlídky v odlehlých oblastech Haiti a nakoupit

léky a vitamíny. „Loni jsme díky kampani prohlédli a ošetřili víc než 360 potřebných, zejména dětí. Mnozí Haitané umírají na banální nemoci, protože nemají dostatek jídla, vitamínů či kvalitní pitné vody. Jsou více zranitelní. Zdravotní péči chceme podpořit i z letošního výtěžku,“ pokračuje humanitární pracovnice Klára.

Zdravotní prohlídky pomohou příští rok. Kvůli nepokojům Zdravotní kemp se uskuteční na Haiti v příštím roce. Aktuálně je totiž v karibském ostrovním státě nebezpečno, proto se mise Arcidiecézní charity Olomouc o pár měsíců posouvá. „Demonstrace proti zkorumpované vládě přerostly v loupeže a násilí. Také v oblastech, kde už dlouhá léta pomáháme, začaly řádit gangy. Tamní obyvatelé mají strach, dokonce i naši partneři, kteří před pár týdny ani nevyjížděli ze svého města. Nyní se situace uklidňuje, přesto je na Haiti stále nebezpečno,“ popisuje Klára Löffelmannová.

Arcidiecézní charita Olomouc pomáhá na Haiti od roku 2005. Jejím stěžejním projektem jsou Adopce na dálku, díky kterým získávají ve škole ty nejchudší děti vzdělání, ale také jedno teplé jídlo denně. Dále Charita pomáhá haitským komunitám právě pořádáním zdravotnických prohlídek, materiálně či při katastrofách jako jsou zemětřesení a hurikány, které jsou pro tuto oblast v Karibiku typické.

Děkujeme za podporu Bistré krávé, Bistru & Baru Konvikt, Café Jan, Café Na cucky, Café Restaurant Caesar, Caffé Trieste, Coffee Library, Jazz Fresh Café, Na břehu Rhôny, Pražírny kávy Kikafe, Traffic Coffee, U Kristýna, V lese. Dále prodejně Dobrodruhá a návštěvníkům poutě rodin.

Výsledky Na zdraví Haiti 2019:

Bistrá kráva – 1 347 Kč
 Café Jan – 803 Kč
 Café Na cucky – 526 Kč
 Café Restaurant Caesar – 393 Kč
 Café Trieste – 326 Kč
 Coffee Library – 446 Kč
 Jazz Fresh Café – 853 Kč
 Konvikt – 123 Kč
 Na břehu Rh ny – 1 166 Kč
 Kikafe – 982 Kč
 Traffic Coffee – 988 Kč
 U Krist yna – 3 242 Kč
 V lese – 505 Kč
 Dobrodruhá – 1 682 + 2050 Kč
 Pouť rodin – 363 Kč
 P spěvky dárců na účet Charity: 7 500 Kč
 Celkem 23 295 Kč

Karolína Opatřilová,
ACHO

Škola v Baie de Henne m  nov  nátěr i toalety. D t  zase více zdraví

Baie de Henne – Výskyt nejr zn jř ch onemocnění u dětí, kter  kvůli nim často zameřk valy školu, zmírnila rekonstrukce baiede-hennsk  školy. Budova m  nov  nátěr a hlavn  – v jejím areálu Hait n  postavili nov  moderní toalety. To vře se podařilo díky p spěvku z Arcidiecezn  charity Olomouc, Slovensk  katolick  charity a také adoptivn mu rodičovi Liboru Eyerovi.

Velk  díky vzkazuje do  esk  republiky kněz P re Bertrand, kter  koordinuje vzdělávací projekt Adopce na d lku v baiede-hennsk  škole Maria Goretti. „Cen me si vaří ochoty pomáhat chud m zemím a t m, kteří jsou znevýhodněni a je pro n  téměř nemořn  ř t lepř  a d stojn řř  ř vit. Rodiče, nař  říci i u itel  jsou s rekonstrukcí velice spokojeni. Mnohokrát děkujeme,“ říká P re Bertrand. Podle něj opravy a veřker  stavebn  práce st ly necelých 230 000 korun.

S vylepř n m zázemí baiede-hennsk ch školáků pomohl také adoptivní rodič Libor Eyer. Ten uspořádal výstavu svých abstrakt-

n ch obrazů a v t řek, kter  dosáhl 22 000 korun, věnoval Haiti. „Spoustu lid  překvapilo, ře jsem se pustil do výstavy s tím, abych pomohl Haiti. Mnozí z nich se potom nad tím zamysleli. Mám z toho dobrý pocit,“ sděluje Libor Eyer.

Do školy dochází 250 d t  z ř rok ho okolí. N kter  z nich měly zdravotn  potíže, coř často zapř i novaly i p vodn  nevyhovující záchodky. „D t  trpěly různými onemocněními, chyběly ve vyučování, rodiče museli shánět léky či lékaře, p i emř mnozí nem j  peníze ani na základní pot řeby, jako je t řeba jídlo. Nov  hygienicky vhodn  toalety nyní dok z i tento problém znateln  zm rn t,“ vysvětluje humanitární pracovnice Arcidiecezn  charity Olomouc Klára L ffelmanov .

Děkujeme Liboru Eyerovi i Slovensk  katolick  charitě za podporu.

Karolína Opatřilová,
Arcidiecezn  charita Olomouc

Vánoční balíčky zahřejí u srdce 379 ukrajinských dětí v nouzi

Sergij z Ternopilu (8 let) si přeje co nejrychleji vyrůst. „Abych mohl jít do práce vydělávat peníze a pomáhat tak naší rodině,“ vysvětluje chlapec. S maminkou se stará o nemocnou babičku a tatínek pracuje v zahraničí, aby rodina měla peníze na léky, které potřebuje jak babička, tak i Sergijova sestra. Letos v lednu chlapec zapomněl na problémy a měl radost. Stejně jako další ukrajinské děti z rodin v nouzi a dětských domovů dostal od českých dárců Vánoční balíček. Předali mu jej pracovníci Arcidiecézní charity Olomouc. „Krabice byla velká a v ní spousta dárků: míč, klobouk, mimoni, tužky, penál, ořezávátko, tvarovací kuličky... Celá naše rodina se pustila do kuliček a vyráběli jsme z nich figurky, byla to zábava. A dárky nejenže se mi líbily, ale jsou i potřeba. Děkuji!“ vzkazuje Sergij.

Akci Vánoční balíček vyhláší Arcidiecézní charita Olomouc i letos, a to po jedenácté. Dárky, které připraví jednotlivci, celé rodiny, třídy a firmy z České republiky, pak Charitáci osobně předají dětem na Ukrajině. „Pro děti a jejich rodiny představuje balíček výraznou materiální pomoc, díky které ušetří peníze na jídlo nebo na poplatky za energie či nájem. Pro ty děti, které nežijí se svými rodiči, je balíček symbolickým gestem, že v jiné části světa existuje někdo, kdo na ně myslí,“ říká koordinátorka projektu Khrystyna Novodvorska a dodává, že Vánoční balíček tentokrát poputuje 379 dětem v Bortnykách, Lopatynu, Kolomyji a Ternopilu.

Koho a čím obdarovat

Lidé, kteří se chtějí do akce Vánoční balíček zapojit, se mohou domluvit s Charitami v Arcidiecézi olomoucké (Olomoucký kraj a část Pardubického, Zlínského a Jihomoravského kraje). Bližší informace najdou v databázi s dětmi a dozví se, kolik je jim let a jakou velikost oblečení a obuvi mají. „Než lidé dárečky pořídí, je však třeba dbát našich pravidel. Balíček pro jedno dítě by měl

obsahovat pouze nové věci, a to v hodnotě kolem 1 000 korun. Do balíčku nepatří cukrovinky a jeho hmotnost by neměla přesáhnout 4 kilogramy,“ upozorňuje Khrystyna Novodvorska. Ti zájemci, kteří se nedostanou k internetu nebo do nejbližší Charity, se mohou na detaily dotázat i po telefonu na čísle: 581 115 218. Vánoční balíček je třeba dodat na nejbližší Charitu nejpozději do 6. prosince.

Lidé dobré vůle mohou akci podpořit i finančně, a to prostřednictvím účtu - 4030207/0100

DĚKUJEME.

Karolína Opatřilová, ACHO
Pavel Langer, ACHO

VÁNOČNÍ BALÍČEK

Zahřeje u srdce nejen Vás, ale i děti z Ukrajiny

**Dítě z dětského domova nebo chudé rodiny si vyberete na
www.charitaproukrajinu.cz nebo na nejbližší Charitě.**

- * má obsahovat pouze nové věci
- * měl by být v hodnotě 900 – 1 200 Kč
- * nesmí obsahovat žádné potraviny ani cukrovinky
- * může vážit maximálně 4 kg
- * dodejte na nejbližší Charitu do **6. 12. 2019**

 **Arcidiecézní
Charita
Olomouc**

Vaše dotazy zodpovíme na tel. 581 115 218
Podpořit nás můžete i finančně – č. ú. 4030207/0100
DĚKUJEME

Informace Arcidiecézní charity Olomouc, září 2019 (jen pro vnitřní potřebu)
Kontakt: ACHO, Křížkovského 6, 779 00 Olomouc, tel.: 581 115 216, e-mail: karolina.opatrilova@acho.charita.cz
Grafická úprava a sazba: Exa Print Design, s. r. o. Uzávěrka tohoto čísla 15. 9. 2019.
Uzávěrka příštího čísla: 15. 10. 2019